

**Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F.
co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensiu[m]:
tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi.
omnibusq[ue] euangelica documenta ...**

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

De vnitate dei vel q[uod] de[us] vn[us] est. ser. ix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70359)

i. verbis dei: et ille est melior pmo. **Q**ui enim creditur deum qd non credunt deo: sicut multi creditur me esse hominem qd non credunt mihi. Sic et credimus demones esse et tamen non credimus demoni: quia mendax est et pater eius. **Q**ui autem credunt deo: debent etiam credere deo: et ex hoc placent plus deo. Unde de Abraham legitur quod permisit ei deus dare filium ex uxore senis et sterili. **C**redidit igitur Abraham deo: et reputatus est illi ad iustitiam. Genes. xv. **E**t ex hoc fit magna reuerentia deo: et contrarium faciendo fieret ei magna irreuerentia. **Q**uia si unicuique artificum creditur in arte sua: cur non creditur deo? **H**ic pores inserere quod deus nobis reuelauit credenda. **V**ideonica. xxj. post festum trinitatis. **F**omone qui incipit. **C**redidit ipse etc. pre. ij. **S**ic ergo debemus ipse deo credere de omnibus articulis fidei. **R**atio: quia articuli fidei ab ipso deo sunt reuelati: ut patet infra in singulis articulis ergo etc. **I**do de scriptura. **Q**ui timet deum credite illi: et non euacuabit merces vestra. **E**ccl. ij. **I**n fideles iudei et Agareni credunt deum sed non deo: ideo euacuabit merces eorum. **T**ertius gradus est credere in deum: et ille est optimus. **Q**uid autem sit credere in deum. **A**ug. exponit super illud **A**pl. **C**redenti in eum qui iustificat impium etc. **R**o. iij. ubi dicit **S**lo. **A**ug. **Q**uid est credere in deum: nisi credendo amare: credendo diligere: credendo in eum ire: et eius membris incorporari. **E**t ex hoc patet quod ille qui est in peccato mortali: licet credat deum et credat deo: tamen non credit in deum. et sic mentis cum dicitur credo in deum. si intendit illud dicere in propria persona. **A**liud est dicere si intendit illud dicere in persona ecclesie: sicut ecclesie profitendo. **Q**ui est in peccato mortali. conetur ire in deum per tres passus aut saltus. s. per cordis contritionem: per oris professionem: et per operis satisfactionem et hoc modo creditur in deum et consequenter saluabitur. **I**n **A**pl. **O**mnia que creditur in illud: non confundet. **R**o. x. **E**t saluator ait. **S**ic deus dilexit mundum: ut unigenitum filium suum daret ut omnia que creditur in ipsum non pereat: sed habeat vitam eternam. **I**o. xij. **A**d quam nos perducatur ipse filius dei. **A**men.

Fides tua te saluum facit. **L**u. xviij. **D**icitur in prima prima homone de unitate fidei dei que etiam patet ad eum de primo articulo sequitur hodie predicare de unitate dei. que etiam patet ad eundem de primo articulo. **S**alutes ergo etc. **P**ro fundamento hominis in quo agitur de unitate: dicitur de ipso deo questio theologicalis. **Q**ueritur vtrum deus alium deum genuit. **A**rguitur quod non. **S**i deus alium deum genuit: aut alium in diuinitate: aut alium in persona. **S**ed vtrumque est falsum: igitur: assumptus patet ex diuisione sufficienti: minor probatur. **P**rimo quod non alium in diuinitate: quia tunc essent duo dii: quod nec etiam in persona: quia persona super diuinitatem nihil addit: alioquin esset copositio. **S**i igitur diuinitate non genuit: nec personam genuit. igitur etc. **I**no positum nulla copositio distinguitur: est neganda simpliciter. **S**ed etus sunt sensus apperienti. **S**ed ista est distinctio distinguitur: et de facto a magno in parte dei negari: ergo deus alium deum genuit. et sic questio manet per vtriusque pre dubia. **A**d quod questione respondendum est: quod generationis diuine totale principium productiuum intellectus est diuini: cuius essentia diuina: quod tripliciter patet. **P**rimo scilicet. **I**lla sunt principia vni productiuum totale alicuius: quod ita se habent: quod neutrum ex se solo producit hoc: et ambo illud produciunt. **S**ed sic est diuinitate diuino: et diuina essentia: maior patet exemplo. **S**i enim fuerit duo et liber separatim nauem trahere non possit: sed iunctim sicut tunc ambo sunt vni principium tractus nauis: minor patet primo de essentia diuina: essentia enim diuina cum sic terminatur formalis generationis: si etiam esset principium totale productiuum: sicut fundamentum relatione eiusdem rationis. et sic fit: et spiritus sanctus eadem essentia persona: quod est falsum. igitur. **P**robatur sic. **P**rinicipia productiuum in diuinitate circa diuinam generationem. **S**ed principia productiuum sunt diuina essentia: et intellectus: et nisi due productiones: sicut duo producta per modum intellectus et voluntatis. **I**n intellectu enim voluntate ordine nature procedit: sicut et actus intellectus actus voluntatis: essentia

De unitate fidei: vel quod deus vnus est. **S**ermo. ix.

vero diuina ambo pcedit: qz radit scdm
 diuinu Dionysiu diuinari psonay: igit.
 Tertio pbat sic: diuinu intellectus et essentia
 diuina integrat memoria diuina/ imo
 sunt ipsa memoria. memoria enim non est
 nisi obiectu et poteria. Sed memoria fecit
 da est principiu generatiois diuine. igit. et
 sic pars prima conclusio. Secda conclusio est q
 deo genuit deum: omne habes aliqd pncip
 pui pductiu pfectissimu a se/ sic in pfecti
 one ab eterno aliu pducit: sed deo ab eter
 no habuit essentia diuina et intellectu di
 uinu: et a se et sine inspectioe. igit: aliu p
 ducit seu genuit. Tertio conclusio: licet apud
 aliqs hec deo generat aliu deum sit disticti
 guenda si capiat aliq adiectiue vt cadit
 sup deum vt fecit alterate i diuinitate: et sic il
 la e falsa: no tm si capiat substantiue: vt sit
 sensus deo generat aliu deum: id est deo ge
 nerat aliu: q est deus: et in sensu est vera.
 Ad argumetu dicit q psona addit relatioes
 nec est copositio: et de hoc fide hie debem
 si yelimus saluari: iuxta yba. Fides tua.
 Circa ergo hanc materia notandum: q
 circa veritate dei debem quartuor pside
 rare i speculatiue et moralit q sunt ista: vtz
 Pmo debem vnu deum intellectu credere
 Secdo debem vnu deum affectu diligere
 Tertio debem vnu deum ore laudare
 Quarto debem vnu deum ope honorare
 Pmum erit speculatiu: reliqua vero
 ma erunt moralia. Pmum debem vnum
 deum intellectu credere. Ad h aut induc
 timur. Pmo auctoritate scripturali.
 Secdo ex rone naturali. Et auctoritate
 quide scripturali supfluu esset oes auctori
 tates scripture adducere ad hac veritate ma
 nifestanda: tm aliquas bonu erit ponere.
 Pmo Exo. xx. Audi israel: dñs ds tuus deus
 vnus est. Item Deut. xvi. Dñs deus vnus
 est. Item Deut. xxxii. Videte q ego sum solus
 et non sit alius deus pter me. Item Bar. iiij. Dñs deus tuus adora
 biles: et illi soli serues. Deute. vi. Item
 Ephe. iij. Qm dñs vna fides/ vnum ba
 ptisma/ vnu deus et pater oim r. Secdo
 rone naturali pot hoc pbari. Dulce qdes
 rones adduci pnt: sic ponit beatus Tho.
 pte. i. q. ii. ar. iij. tm ad pns ppter breuitatez
 due sufficiat. Pm na qde sumit ex crea
 tore: q talis est. Pporer em q qdqd boni.

et pfectiois est in creatura eminenti? sit in
 creatore: qz nemo dat qd no habet et cau
 sa portio est effectus: sicut vt dicit Boetius. oes
 creature desiderat vnitatem sicut id in quo
 consistunt et seruant: qz radu ois creatura
 consistit: qd dicitur pot vnus esse: sed necesse est
 interire dñi destiterit ee vnu. Quod pbat
 Pmo in naturalib.
 Secdo in artificialib.
 Tertio in moralib seu politicis.
 Et primo in naturalib. Na aial radu
 consistit in esse qd dicitur corpus et aia in vnum
 conueniunt: sed si fuerint separe desinit esse
 aial. Item de arbore q radu est qd dicitur est in
 tegra: sed cum separaf desinit esse arbor.
 Secdo pte de artificialib. Da exepuz
 in edificijs. Item in nauib. Tertio pbat
 in moralib in ciuitate et regno q radu co
 seruant qd dicitur ciues sunt vnitatis: sicut si diuidat
 in scismata destrunt ciuitates et regna:
 iuxta dicitu dñi. Lu. xj. Omne regnum in
 seipso diuisus desolabitur: et domus supra do
 mum cader. Ideo dicitur Ciuitas qsi ciuitum
 vnitatis. Qm pbs dicit. ij. r. v. Beta. q vnu
 et ens auertunt. Qm si deficiat vnitatis des
 ficit entitas rei. Magna est q virtus. al
 tatis et pfectio in creaturis: qz ois creatu
 ra in ea seruat. Et id oportet q hec virtus
 et pfectio vnitatis sit eminenti in creatore
 Fiat qd r. Et id deus est maxie vnus:
 et tres psonae diuine. s. pater/ filius/ et spiritus
 ruffant: magis sunt vni: qz res aliqua i se
 ipsa. Qm iplaz diuinay psonay est oino
 vnu esse/ vnus cognoscere/ vnu velle/ vna
 potentia/ vna virtus/ vna opatio. Qm dñs
 Ego inquit et pater vnum sumus. Joa. x.
 Secda ratio e ex pfectioe diuine nature.
 Oportet em necessario vt probat pbs q
 pmu pncipiu qd est deus: sit sume pfectu.
 Hoc em intelligim dicendo deum. s. sume
 pfectu cui nulla pfectio deest/ nulla boni
 tas/ nulla poteria/ nulla sapientia. deniqz
 summu et pfectissimu bonum. Si g essent
 plura pncipia siue plures dñi: oportebit q
 vnu qdqd sit sume pfectu. Aut g oino que
 nitur aut differunt. Si i oib conueniunt oino
 g no essent duo/ s. vnu: qz vbi nulla diuer
 sitas/ nulla pot esse pluralitas: qz differen
 tia est q res in numez ponit et res numez
 rales fac. Si aut differunt in aliq: g aliqd
 conueniunt vni q non auerit alteri. Et

De fide

si quidē hoc esset p̄uatio nō esset simpli-
citer p̄fectū. Si autē hoc esset p̄fectio et al-
teri eorū deesset. ḡ non erit deus/cū de⁹ sit
maxie p̄fect⁹. Et sic p̄ter q̄ est impossibile eē
plures deos. Tū antiq̄ p̄bi q̄i ab ipsa ve-
ritate coacti cū ponerēt p̄ncipiū infinitū/
posuerūt vñ t̄m p̄ncipiū: q̄suis aliq̄ eorū
p̄tra p̄cientiā agentes plurib⁹ dijs dī-
uinos honores offerrent: quos resp̄ndit
Aug. in. j. lib. de ci. dei. Et Ap̄ls. Rom. j.
Qui cū inquit deū cognouissent nō sic de-
um glorificauerūt aut gr̄as egerūt: s̄z eua-
nerūt in cogitatioib⁹ suis et obscuratū est
in sp̄s cor eorū: dīcētes em̄ se esse sapiētes
stulti facti sūt: et cōmutauerūt gl̄iaz incor-
ruptibilis dei in similitudine imaginis cor-
ruptibilis hoīs: et volucrū et quadrupedū
et serpentū. Ad dām etia aliā rōne que ē:
q̄ si essent plures dij: cū deū intelligamus
oipotentē et. aut vñ? possēt sup̄ aliū aut
nō: si sic ḡ ille sup̄ quē ali⁹ p̄t nō est deus
q̄ nō est oipotēs. Si nō ḡ null⁹ eorum est
oipotens. ergo nec de⁹. Et his rōnib⁹ de/
monstratiue p̄bat vñ deum esse: et ideo d̄
hoc nō est articulus fidei p̄prie apud eos q̄
demonstrationē capiūt: sed apud alios: sic
dicit b. Tho. ij. ij. q. j. arti. v. Et p̄te. j. q. ij.
ar. ij. Vide t̄m rōnes p̄dicatas. p. b. Tho. j. 3.
gentiles. c. xliij. Quib⁹ autē de causis p̄o-
cesserit olim idolatria. vide qd̄ scriptū i ser-
monib⁹ q̄dragesimalib⁹ de decē p̄ceptis.
In primo p̄cepto sermone. xij. vbi agit de
idolatria fugiēda. Et adde qd̄ scriptū sup̄
sermōe p̄io. p̄te. j. p̄ma rōne. ¶ S̄cdo de
hem⁹ vñ deum affectu diligere. Sic em̄
nō solum intellectu habem⁹ a deo: sed etia
voluntate: sic de vtroq̄ debem⁹ dare ipsi
deo tributū ad similitudinē vasalli/q̄ habet
feudū a dño in recognitiōe domini. v̄l ad
similitudinē illi⁹ q̄ esset monoculus: cui aliq̄
magnus medic⁹ restituit sibi aliū ocu-
lū: vel aliud membrū tam perditū: quātū
illū diligeret: q̄nto ergo magis debem⁹ di-
ligere deū a quo habem⁹ intellectu: volū-
tate: et memoria: sensus corp̄is: aiām: cor-
pus: et vitam. Primo habem⁹ a deo bñ-
ficiū creatiōis: p̄ quā habem⁹ a deo aiām
et corp⁹ et. vt hic supra dī: et h̄ est infinitū.
S̄cdo habem⁹ ab eo bñficiū redēptiōis
p̄ sanguinē filij sui. Tertio bñficiū exp̄-
ccatiōis ad penitentiā: qd̄ angelis peccan-

tibus collatū nō fuit. Quarto bñficiū
iustificatiōis a peccis. Ro. ij. Iustificat⁹
gratis p̄ gr̄am ipsi⁹ et. Quinto bñficiū
punitiōis: q̄ dāt nobis victualia et. cum
t̄m peccator nō meret panem quē comedit.
Sexto bñficiū glorificatiōis aie post trā-
scitum vite. Ideo q̄: totū quicqd̄ sumus
habem⁹ a deo vno. ipsuz debem⁹ toto cor-
de diligere sup̄ oēs creaturā: sicut oleū na-
tar sup̄ aquā: et sic lumen accendit in lam-
pade et durat et. Sic in p̄posito: amor dei
debet sup̄eminere in nobis sup̄ oēm aliū
amorē. Diligere possum⁹ et debem⁹ p̄ter/
matrē filios fratres amicos et. sed sub
deo. alias et. Tū Har. x. Qui amat pa-
trem aut matrē plusq̄ me: nō ē me dign⁹.
Et q̄ amat filiū aut filiā sup̄ me: nō ē me
dign⁹. Ideo dicit Har. xxij. Diliges dñm
deuz tuū ex toto corde tuo. i. intellectu. et
tota aia tua. i. voluntate. et tota mēte tua
i. memoria. Non sic dicit de amore p̄mi
ex toto corde et. sed dī: diliges p̄mū tuū
sicut teip̄suz et. sed non ex toto corde. q̄m
deus nō vult partē cordis: sed totū. Quia
est in cōueniēs vt aurum sit soci⁹ dei i cor-
de humano: vel caro: vel demon: vel mun-
dus. Nā in dominis mūdānis vñ regnū
nō capit duos. Quicūq̄ ḡ aut simul cum
deo: aut magis q̄ deū diligit aliqd̄ et colit:
idolatra est: vt infra dicit. Sicut ḡ debet
mus credere vñ deū t̄m. sic vnum deum
t̄m debem⁹ diligere sup̄ oia: sed multi hoī-
die sūt idolatre. Quid em̄ est idolatra: nisi
si aliū deū colere q̄ vñ deum verū: Ille
em̄ est deus alien⁹ quē ipse magis colit q̄
deum: plus est em̄ colere corde et aīo q̄ col-
nua curuare. Da similitudinē et. Verbi gra-
tia. Auarus habet p̄ deo ducarū vel carle-
num: q̄ magis illū colit q̄ deū. Probatur
q̄ pot⁹ obediēt ducato q̄ deo. Nā deus
p̄cipit q̄ nō fiat vltura: ducar⁹ q̄tra: auar⁹
autē facit vlturam: ergo et. Sic fur: sic p̄-
rator: sic alij raptores. Iō Ap̄ls vocat auar-
ritiā idoloz seruitutem. Gal. v. et Col. ij.
Sic ḡ auari nummū pot⁹ colūt q̄ deus.
Pro ipso em̄ denario libenter partunt lau-
bores: noctes somnes: ducunt dies malos
partunt famē et sitim. comedūt etia panes
vermib⁹ scaturientē: bibunt etia aquā feti-
dam. In naufragijs procellis: et piratarū
p̄icula gradiunt: in alienis p̄tib⁹ p̄grinat

pro nūmo. Nōne ista est magna seruitus: Auar? em grati? videt aurum q̄ solē vt dicit Amb. xlvij. dicit. Sic hī. Nota solem. i. ebriū: q̄ est sol iusticie. In Horati? Per mare pauperē fugiēs p̄ saxa p̄ ignes. z nō ignoat q̄ future sint diuitie sue p̄ moztē suā. ps. Theaurizat z ignoat cui cōgregabit ea. Corrigit em q̄ncq̄ q̄ tales nō habet filios: vlt̄ si hīc filij statim morient post mortē parentū. vel erūt insipientes: rudes z simplices: q̄ oia dispdent. Audi qd̄ dicit Salomō ad populu. Rur? in d̄t deo testat? sum oēm industriā meā q̄ sub sole studiosissime laboraui. habitur? heredes post me quē ignoro vtrū sapiēs aut stult? sit: z vñabit in laboribz meis q̄b̄ desudauit z sollicit? fui. z est q̄c̄q̄ tam vanū: Vñ cessauit: renūciauitq̄ cor meū vltra laborare sub sole. Eccl̄s. ij. Miserabil̄ hō: vtrū nam sep? her cogitares: qz ne dum in coctioibz ista: sed etiā experimēto ptinē ad d̄icim? Luz ḡ rot vt dixim? labores: rot pericla zc. patiat p̄ nūmis. Et p̄ seruitio dei nolit pati vñ malā noctem: non minū dolorem capitis: nō ieiunū vñ? dicit: parer manifeste q̄ deus suus ē pecunia. z cōsequenter est idolatra: qz seruit idolo. i. denario in q̄ picta est imago ad similitudinē idoli. Jō dñs. Nō potest; inquit deo seruire z mānone. Dat. vj. Est ḡ seruus pecunie. In apls. Relectis qm̄ cui exhibuistis vos suos ad obediedū: fuit ei? est? cui obedistis. Ro. vj. Si t̄ gulosus habet gulam p̄ deo siue ventrem: qz magis sibi obedit q̄ deo. Deus em̄ p̄cipit q̄ ieiunet: gula q̄ nō ieiunet: pot? obedit gule: ḡ est deus suus. In apls cōdolens ait. Multi em̄ ambulāt quos sepe dicebam vobis: nūc autē z flens dico inimicos crucis: quoz finis interit? quoz de? venter est: z gloria in p̄fusione ipsoz: q̄ terrena sapiūt. Phil. iij. Nota inimicos crucis ebusti: quia licz crucem adorēt verbis: nō factis abhorret qz nolunt aliqd̄ pati abstinēte. nec cōpati sēlli z aceto chī. Tit. i. Cōfitent se nosse deū: factis autē negant. Nota etiā. Quozū de? venter est. Dui? dei eccl̄ia: est coq̄na. Altare seu ara: est mēsa. Clerici sūt coqui z seruitores quoz princeps scz Nabuzarbā dū destruxit muros hierlm. i. p̄cutes p̄ q̄b̄ muris edificandis p̄abat Dauid dicens.

Benigne fac in bona voluntate tua sion: vt edificet̄ muri hierusalē. Sic etiā luxuriosus hz pro deo mulierē: illā em̄ diligit z colit plusq̄ deū illā semp cogitat: illā libet? ter videt: illā laudar: illā seq̄: illaz yachizari: illi obedit: illi seruit. In Tullio. Ne ego dicā liberū cui mulier imperat: leges picribit vocat veniendū est: minas exprime scēdū est: poscit vandū est. eijct̄ abeundū est. hunc ego nō libez: sed neq̄ssimū seruū reputo zc. ergo mulier est idolu suū. z consequēter idolatra est. Sic sup̄ hz pro deo suo honozē vel dignitatē mundi. sic plar? q̄ habet bñficiū vel plarurā vel simoniaz. habet p̄ deo suo episcopatu vel abbatiam zc. Sic z mulier q̄ habet filiū pro q̄ infir? mo vel absente vadit ad diuinū: vel incantatozē vel magū: vel diabolu: qz ad illum recurrit in neccitatibz suis: sic ad deū. xxvj. q. v. Episcopi. talis mulier habet filiū suū pro deo: qz plus filiū q̄ deū colit. Sed p̄mittro vobis q̄ veniet dies in qua vtrūq̄ deum perdes. Deū em̄ tuum o gulo se: vel luxuriose: perdes in morte: qz te adiunare nō poterit. Deum verū perdes: qz ipsum noluisti. Ideo dī tali homini. Deus. xxvij. Deum q̄ te genuit dereliquisti z oblit? es dñi creatoris tui. Quid d̄ domin? z ad trancundiam cōcitarus est: quia puocauerunt eum filij sui z filie z ait. Abcondam faet em̄ meam ab eis z considerabo nouissima eorum. Nota nouissima eorum. i. moztē in qua vt dixi vtrūq̄ perdet. Item ibidē. Videte qz ego sum solus: z nō sit ali? de? p̄ter me. Ego occidam z ego viuere faciā percutiā z ego sanabo: z nō est qui de meā nu mea possit eruere. Ergo vñū solum deum debemus colere/adorare/z ei seruire: iuxta illud. Vñū deum adorabis: z illi soli seruies. Dat. iij. Et Deus. vj. Ter?tio debem? vñū deum ore laudare. Ratio pulchra. Cōis em̄ experientia docet q̄ q̄libet debz se tempestiue assuefacere officio: de quo habet semp viuere. Ideo pater si vult q̄ fili? su? sit legitima: am quando puer est ostendit ei litteras. et postea mittit ipsum ad studiu. vt ibi seprenniū vel pl? addiscat zc. Sic d̄ medico vñ notario. Sic de artifice: q̄ vult addiscere artē bellandi. Nō videā? qd̄ officiu habebim? vñ de q̄ viuem? in alio mdo. In celo em̄ n̄ sūt sarq

h h iij

De Fide

tores: qz vestis gl'ie nūq̄ rumpit: nec me
dicit: qz nūq̄ ibi beati infirmant: nec sūt le
giste: qz ibi nulla sit q̄stio: quia deus facit
habitare vnanimes in domo: nec sunt ibi
alii artifices zc. Unū est q̄ ibi officii solū
sz laudandi deū de quo officio delectant
marie beati z viuūt vita glorie. ps. Beati
ti q̄ habitant in domo tua dñe: in secula sei
culoz laudabūt te. ps. lxxxiij. Fiat q̄ ratio
Quilibet debet addiscere officii de q̄ vi
uat: z nos in alio mūdo debem⁹ viuere d̄
officio laudandi deū: q̄ iam hic debemus
h̄ officii addiscere z linguā abilitare. Jo
ps. Qui timetis deū laudate eū zc. Sed
heu multī miserabiles sunt q̄ iam h̄ officiu
nō addiscunt. sed officii inferni qd̄ est ma
ledicere z blasphemare deū. Hoc em̄ soluz
officiū est in inferno. Maledicūt em̄ deo
chō/bre v̄gint/ oibus sc̄ris: maledicūt pa
tri z matri/ maledicūt diei z hore in q̄ na
ti sūt. Apoc. xvij. Manducauerūt. s. dāna
et in inferno linguas suas pre dolere: z blas
phemauerūt deū celi p̄ dolorib⁹ suis. Itēz
Hier. loquēs in p̄sona dānati. Maledi
ca dies in q̄ nar⁹ sum/ dies in qua pepit
me mat mea nō sit b̄d̄icta. z infra. Qua
re de vulua egressus sum yr vidēre: labo
rē z dolorē: z p̄merent in p̄fusione dies
mei. Hier. xx. Multi em̄ addiscunt istud
maledicē officii in hac vita/ p̄sertim ve
natores/ aucupatores: qui qm̄ pdunt aues
vel lepore vel porcū blasphemāt: maledi
cunt. Maledicta hora q̄ vadunt ad sic
venandū: qz ipsi venant aues vel porcōs:
z diaboli venant anias suas. Sic de ludo
rib⁹ ad aleas. Dic etiā d̄ alijs si placz. Et
est maximū signuz/ q̄ erūt oēs tales ciues
inferni post mortē. Declara hoc. At illi q̄
volūt esse ciues celestis hierusalē: debent
addiscere officii laudandi deū hic/ yr deo
viuāt ibi. Unū q̄libet talis debet dicere q̄
tidie. Benedicaz do. in oi tē. s. laus ei⁹ in
o. m. ps. xxxij. P̄ hoc refertur ad latum
vel ad clericū. Si ad clericū: tunc d̄ b̄d̄i
cam do. in oi tē. s. om̄i die ac nocte septem
victib⁹: qz sunt septē hore canonicē. Dic
illas. Sic ei faciebat David. vi. Septies
in die laudē dixi tibi. Et pores illas tu cle
rice appropriare passioni ch̄i: v̄cz debet
hō dicere matutinas cogitās/ q̄ in illa ho
ra: ch̄is fuit capt⁹ zc. Et sic de alijs. Hora

pra clericos q̄ dicūt matutinas orto sole
z p̄fule: yr in. c. Volentes de cele. m̄. Si
aut̄ refert ad latū: tūc d̄. B̄d̄icta do. in
o. r. i. die ac nocte: salte sel in die z sel in no
cte. Vel oi tpe. i. tpe p̄p̄eritaz/ s. regnādo
deo: z tpe aduersitaz/ inuocādo deū: yr li
beret eū sic fecit ebananea zc. Dic euāgē.
Jo Tob. iij. Om̄i tpe benedic deū z pe
te ab eo/ yr vias tuas dirigat: z iustia tua
in ipso p̄maneat. Quarto debem⁹ vnū
deū ope honorare. alioq̄n ipse de⁹ q̄nere
tur pra nos dicēs mala. i. filius honorat
patre z seru⁹ dñm suū. S. q̄ pat̄ ego sum:
vbi est honor me⁹? dic dñs exercitū. De
bem⁹ q̄ deū ope honorare z hoc duplici
Primo debem⁹ honorare deū de nostro
corpe. Secdo de nra substantia. De corpe
quidē: tūc honorē deo exhibem⁹: qm̄ peni
tentia agim⁹. Dicūt aliqui stulti: qre pot
nitētia est necaria: z qd̄ p̄ficat deo mea pe
nitētia z ieiunū zc. Rñ. Si rez comitit
tibi castrū ad custodiendū h̄ hostes: nōne
est honor: reg⁹ si bñ illd̄ custodis h̄ hostiuz
incurfus: Sic etiā hic. De comitit nbi ca
strū corpi tui ad custodiendū h̄ hostes. i.
sensus. Sensus em̄ z cogitatio hūani cor
dis pna sunt ad malū. Gen. viij. Itē pra
malas inclinatioes carnis/ z infestatioes
demonū: z insidias mūdi. q̄ si tu bñ custo
dias corpe/ p̄ p̄niam: exhibes magnū ho
norē deo: alias es p̄d̄itor z facis sibi iniu
riā z verecundā. Jo Ap̄ls. Obsecro vos
fiēs p̄ misericordiam dei: yr exhibeatis corpa
vra hostiā viuēte/ sc̄tam/ dō placente/ rō
nabile obsequiū v̄m. Ro. iij. Itē. j. Cor.
vj. Empti em̄ estis p̄cio magno: glificare
z portate deū in corpe v̄o. Secdo debet
mus deū honorare de nra suba dādo pau
perib⁹ elynaz/ p̄sertim hoc tpe q̄ dragelime
in q̄ debem⁹ petā nra redimere p̄ elynaz:
iuxta p̄siliū Danielis qd̄ ipse dedit Habu
chodonosor vi. Petā tua elynis redime: et
iniquitates tuas misericōdis pauperz. Daniel.
iij. Hoc q̄ mō hō beneficit sibi: qz acq̄rit
uentā pctōz. Itē miseref p̄ximo. Itēz rei
uerēf deū: iuxta illd̄ Honora deū de tua
substantia: z de p̄m̄it̄is oim̄ frugū tuaz
da paup̄ib⁹. Prover. ty. Hora de tua suba
nō de aliena: sic faciūt quidā q̄ subtrahūt
z dāt pauperib⁹. Ergo de tua suba fac ele
mosynā. Sed dicit quidā. Q̄timeo ne mi

bi deficiat &c. Ido dicit scriptura ibide. Et
plebit horrea tua saturitate: & vino tor/
cularia redundabunt. Et isto mo nos dea
bonoiam? nobis pficitim? & primo subue/
nimus. Qd pfect dñs q est benedict in
secula. Amen.

De trinitate personarum.
Sermo. X.

Fides tua te

salu fecit. Lu. xviij. Pro fmo/
als fundameto q est de scdo ar/
ticle fidei dicitur theologiales questio.
Querit veru in his q fidei sunt rones
debeant queri & introducti. Arguit q no:
no est quereda ratio q mediare qrenti ha/
bet meriti depditio: sed mediatis ronis
buanis h meriti depditio. vt ait Grego.
in Homel. Fides no habet meritū cui hu/
mana ratio pber experimētū. Igit. In op/
positū ait Aug. pmo libro de trinitate ad/
uersus garrulos rōcinatores elatos mag/
q capaces rōnis catholicis & similitudi/
nis ad assertione fidei est vrendū. ergo in
his q fidei sunt rones debet qri & introdu/
ci. Et sic qstio manet p vtracq pre dubia.
Ad questionē rōndandū est scdm Bona.
in q. ij. & plogo pmi sniaz q qstus no de/
beam? ea q sunt fidei nostre pncipalitē cre/
dere ppter rones euidentes: nihilomin? rō/
nes ad ea q sunt fidei nostre vtilissime sūt
ppter tria genera hoim. que rationes post/
hac vilucidandē sunt.

Primo ppter infideles.
Secdo ppter in fide imbecilles.
Tercio ppter in fide firmis stabiles.
Quo ad primos necessarie sunt rones
circa ea q sunt fidei nre: me infideles vide/
tes rones nobis deficere putarēt veritate
fidei nre esse pfectā: qz ait Aristo. vij. me/
taphysices. hoies decipiūt circa ea q igno/
rant. Secdo ppter infirmos in fide seu
imbecilles: sic deus charitate infertor fir/
mar p bona spalia: sic infirmoz fide p ar/
gumeta pbabilia. Hugo d scdo vic. Cre/
do firmis & no dubito ad qruilibz explana/
tione: qd necesse esse argumeta pbabilia:
imo etiā necaria no deesse licz ptingat no/
stra industra latere. Tercio ppter pfe/
ctos in fide. mro em mō ania delectat in/
telligēdo qd pfecta fide credit. vñ Berni.
Nihil liberi? intelligimus: qd tam fide
credim? igit in his q fidei sunt rones de/
bet qri & introducti. Et ad argumētū d/ q
si intelligat maior de rōnis. q p sensuz ex/
terio: pceptiunt illa est vera: no tñ si intel/
ligat de rōnis quas p intellectū cognosci/
mus vel similitudinibz. Quia firmis credere
debemus. Si salurē adipsi cordi sedeat:
iuxta pba &c. Expedito primo articlo
primere ad dei vnitatē: vtz de diuic essent/
ie vnitatē: sequit pdicare de scdo articlo:
vitz d psonaz diuiaz snitate. Potes etiā
hic pdicare d attribuz tribz psonis diuis.
Primo quidē patri attribuit potētia.
Secdo filio sapientia.
Tercio spūsancto bonitas.
De potētia autē dei vide. b. Tho. pre. j.
q. xxy. Itē in. ij. sen. vi. xlij. ar. ij. Et vide
de his qd scripti in festo trinitatē: pnone
q iccipit. Nemo pōt facere q tu facis. Itē
potes hic facere aliū smone de paternita/
te dei. dicit in simbolo Patrē oipotē
tē. De q vide in smomb de ozone vñca.
smone. vj. Saluret pgo &c. Secretuz est
mysteriū sacratissime trinitatis quō. i. est
vn? de? oipotens etern? &c. & ille de? vn?
essentia: est trin? in psonis: est ita transcē/
dens & altum: sicut in tota theologia alia
materia inuenit. Vñ nūq a pncipio mōi
vitz ad finē fuisset scituz p inuentionē hu/
manā: nisi de? reuelasset nobis: qz intelle/
ctus hūanus no est capax tanti mysterij.
Itā videt qra est altitudo celi sup corpa/
nra: maior: incōperabilis est altitudo scis/
sime trinitatē sup anias. et sic nullo modo
hō creat? tenēs pedes in terra posset digi/
to celos tangere. Vñ dicit legisse q cōch/
rio ista si digito celū tetiger? est impossibi/
lis: ita nec intellect? de se posset cape my/
steriū trinitatē. Et qd mirū: cū etiā in cog/
nitioe naturalii intellect? noster mltū in/
uenit defectibilibz: Vñ dr pbs. ij. Betera.
q sic se habet oculus noctue seu vespertilio
nis ad solē: sic intellect? noster ad manife/
stissima i natura: sic sup sepi? repetitū est.
Vñ dicit Sap. ix. difficile estimam? q in
terra sunt: & q in pspetu sūt inuenim? cū
labore: q in celis aut sūt qz inuestigabite/
Sentium aut tuū qz sciet/ nisi t tu dederis

